

Gods dierbaar kind

Wat zou ik nog graag vliegen
over de bergen heen
naar dalen waar het zonlicht
zoals weer vroeger scheen.
We zongen en we lachten
ons van geen kwaad bewust,
met diep bij ons vanbinnen
een innerlijke rust.

Maar dagen gaan en komen.
Er is een and're tijd
van plagen en van zorgen
en eindeloze strijd.
Mijn God, bent U nog zichtbaar?
Het wordt rondom mij stil
en al mijn vuur'ge wensen
gaan niet zo ik het wil.

Draag mij toch over bergen
naar dalen van Uw rust,
waar U mij als een Vader
op beide wangen kust.
En laat mij zachtjes weten
dat U mij teer bemint,
zodat mijn hart kan zingen:
'Ik ben Gods dierbaar kind!'

Gods grootheid

Gaat het klankbord van jouw ziel
nog wel eens onstuimig trillen?
Word je als weleer vervuld
van een vurig, heilig willen?
Kan het godd'lijk levensbloed
als een vloed je hart doorstromen
of is oppervlakkigheid
daarvoor in de plaats gekomen?

Kun je 't roepen: 'God is dood!'
door jouw liefdeswoord weerleggen?
Heeft de kracht die daaruit spreekt
anderen nog iets te zeggen?
Wil je op een aard die beeft
en ten onder gaat aan lauwheid
een getuige zijn van God,
enthousiast en in getrouwheid?

Er is meer dan aardse pracht,
roem en schone welvaartsdromen.
Er is ongekende vreugd
aan Gods brede waterstromen.
Daarvan mag jouw heerlijk woord
de verslagenen bezielen,
zodat zij Gods grootheid zien
en vertrouwend voor Hem knielen.

't Ganse schepsel -zuchtend- wacht
op wat jij en ik hun geven.
't Is het uitzicht op een rijk
van een eeuwig hemels leven.
Laat die boodschap overal
als een jubeltoon weerklinken,
opdat vele dorstigen
uit Gods heilfonteinen drinken!

Louter liefde

Dat God louter liefde is
staat vast in mijn ziel geschreven.
Elke warmte die Hij schonk
is mij altijd bijgebleven.
Zelfs als ik Zijn hand niet zag
en Zijn vaderstem niet achtte,
bleef Hij toch met veel geduld
en ontferming op mij wachten.

Was ik uitgeput door strijd,
Hij bleef vriend'lijk aan mijn zijde
en kon met een liefdeblijk
mij vertroosten en verblijden.
Als mijn Vader sprak Hij dan
en liet mij zo hart'lijk weten:
'Kind, al zie je Mij niet staan,
Ik zal nimmer jou vergeten!'

Zo weet ik dat Hij mij leidt,
soms onzichtbaar, soms door woorden
die met hun bewogen klank
lief'lijk klinken als akkoorden.
Als Hij zwijgt dan hoor ik toch
in het ruisen van de winden
dat Hij van heel dicht nabij
al mijn vragen weet te vinden.

Een vesting

Er zullen van die dagen zijn,
dat hoop niet meer doet leven.
Je hebt verdrietig nog een schreeuw
in je gebed gegeven.
Maar alles is zo troos'loos grijs,
de hemel lijkt gesloten,
de laatste druppel blij geloof
is uit je hart vergoten.

En boven huilt God met je mee.
Hij wil je graag bereiken
en vraagt zich af hoe Hij je zorg,
je angst moet laten wijken.
Hij schuift iets dichterbij je toe
en telkens komt Hij nader,
maar alles wat je oog ontdekt,
je ziet beslist geen Vader!

En toch vindt er een wonder plaats,
met 't oog niet te aanschouwen:
Er sluit zich een kordon om jou
van handen, stil gevouwen.
Het is een vesting van geloof,
rondom jouw ziel gelegen
en daardoor kom je elke dag
weer Gods bescherming tegen!